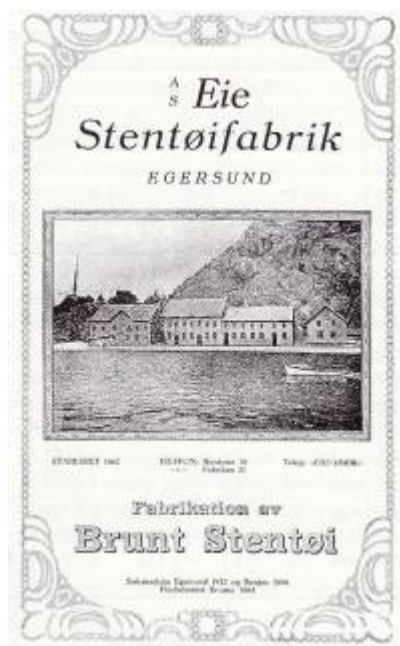

Eie Stentøifabrik

I 1860 stoppet produksjonen ved [Egersunds Fayancefabrik](#) opp som følge av avsetningsvansker, og bedriftens vei videre var usikker. En gruppe arbeidere med Claus Alrik Feyling i spissen kjøpte da et tidligere maltgjøreri ved foten av [Kontrari](#) under gården Eie. Med i gruppen var også Peter Olsen som senere startet [Damsgaards Potteri](#). De fikk overta Egersunds Fayancefabriks leirtak på Leidland, og med råstoff herfra startet de produksjon av tradisjonelt brunt steintøy i 1862 under navnet **Eie Potteri** og med Feyling som bestyrer.

Prisliste fra Eie Stentøifabrik

Anlegget besto rundt 1870 av fem bygninger som alle lå klemt mellom den bratte fjellsiden og [Vågen](#): fabrikkbygningen, der leiren ble formet til krukker og kar, ovnshuset, pannehuset, tørkehuset og et toetasjes sjøhus. Arbeiderne bodde i byen, og rodde hver dag over Vågen for å komme på jobb.

Virksomheten gikk godt fra første stund, men i 1870-åra begynte det å butte imot. Driften gikk ikke lenger i balanse, og i juni 1875 var konkurs eneste utvei. Bedriften ble imidlertid reetablert våren 1876. Den fikk da nye eiere og ny kapital og skiftet navn til **Eie Stentøifabrik**. Claus A. Feyling fortsatte som bestyrer i den nye bedriften, som produserte det samme som den hadde gjort før konkursen: grovt, brunt steintøy. På Bergensutstillingen i 1898 fikk bedriften sølvmedalje for sine flotte brune varer.

Etter dette var driften stabil i mange år og ga arbeid til 20 – 25 personer. I 1909 ble den ødelagt av brann, men ble raskt bygd opp igjen, dog uten samtidig å bli modernisert. Tvert imot fortsatte den å bruke muskelkraft som viktigste produksjonsredskap i mange år framover mens industrien ellers gjorde bruk av tidens mekaniske nyvinninger. I 1917 ble produksjonen stanset som følge av de vanskeligheter første verdenskrig førte med seg, men i april 1921 kunne den starte opp igjen som et av de få lyspunktene på det lokale arbeidsmarked.

Den gjenoppbygde Eie Stentøifabrikk etter brannen i 1938. Foto: Ukjent/DF

Deretter var det stabil drift fram til 1938, da bedriften igjen ble rammet av brann. Etter denne brannen ble fabrikkens gjenreist i helt ny skikkelse og kunne i 1939 starte produksjon i en helt ny og moderne, funksjonalistisk fabrikkbygning. Nytt, moderne maskineri var også anskaffet, slik at bedriften sto godt rustet til den nye hverdagen etter andre verdenskrigs slutt.

Fabrikkens ble nedlagt i 1976.¹⁾

¹⁾

Kilder: Egil Harald Grude: Egersund byhistorie, B1, s. 328f, 335f; Harald Hamre: Egersund byhistorie, B2, s. 81f, 86, 294, 511f, 578

© Egersund byhistoriske leksikon
<https://www.dalanefolkemuseum.no/leksikon/>
 PDF produsert 30.05.2026 09:26.
 Artikkelen kan brukes fritt mot kreditering.

Produsert med støtte fra:
 Dalane Folkemuseum
 Museumsveien 20, 4373 Egersund
<https://dalanefolkemuseum.no>